

Szegedi Egyetem

Egy hasznos próbálkozás a mérlegen

A régi Eötvös Kollégium egyik fontos tartozéka volt, hogy tagjai az egyetemi előadások mellett külön órákat is hallgattak a kollégiumban dolgozó tanároktól. Ma természetesen nincs arra lehetőség, hogy a kollégium külön oktatógardával rendelkezzen. De ez nem is feltétlenül szükséges az eredményes munkához, hiszen az egyetem előadói szívesen vállalkoznak akár külön nyelvről, akár konzultációk vagy előadások tartására, mint ahogy ezt az ez évi tapasztalat bizonyította.

A kezdeményezés úgy értem, mindenképpen figyelemre méltó, és már csak azért is érdemes róla beszélni, mert ha valóban a szó igazi értelmében vett »Eötvös Kollégium«-má akarunk válni, fel kell mérni ennek útjait és lehetőségeit, figyelembe véve azt is, hogy a régi Eötvös Kollégiumok gazdag hagyományait mit használhatunk fel, esetleg fejleszthetjük tovább. (Sajnos az egész kérdéskomplexum alapos elemzésére ez a cikk nem vállalkozhat.)

Nyelvrólakat már korábban is rendszeresen megszerveztünk, de tudtuk, hogy ezzel még nem merítettünk ki minden lehetőséget, s ezért ebben az évben néhány előadót meghívunk egy-egy este. Ezekben az esteken arra törekedtünk — több-kevesebb sikerrel —, hogy ne valamiféle beszélgetés vagy cse-

vegés alakuljon ki, hanem hasznos konzultáció, sőt ha lehet, vita is.

Az eredmény nem teljes, de kezdetnek elfogadható. Nagyon hasznos volt Kaposi Mártonnak a modern művészeti irányzatokról tartott előadása, a Wittman professzorral aktuális politikai kérdésekről, Tamás Attilával pedig vitatott esztétikai és irodalomtörténeti problémák-ról tartott konzultációt. Eredményes volt továbbá Lehczkó István műtermének meglátogatása.

Ez az eredmény azonban még nagyon csekély. Első pillanatra szembevetünk,

hogy nem volt elég rendszeres ez a munka, mert legálább havonként meg kellene egy-egy tanárt hívni. E rendezvény alatt továbbá az is világossá vált, hogy ezek a konzultációk csak akkor lehetnek igazán eredményesek, ha mi magunk is már előzőleg alaposan felkészülünk a témáról, hogy ne csak hallgatók legyünk, de legalábbis lényegre tapintó kérdőzők, sőt esetleg vitapartnerek.

Ezek megvalósítása, illetve a kezdeményezés továbbfejlesztése már a következő év feladata.

G. V. L.

Sporthírek, eredmények

19 férfi és 12 női résztvevővel rendezték meg a Gyógyszerész Kar sakkbajnokságát.

Végeredmény: Férfiak:

1. Kalmár István IV.
2. Blém Ferenc I.
3. Puskás Attila II.

(Versenyen kívül indult Kovai Tibor tanársegéd, aki minden mérkőzését megnyerte).

Nők:

1. Varga Katafín II.
2. Varga Judit I.
3. Kelemen Kornélia I.

Női kézilabda-mérkőzés. Ady tér. Főiskolás bajnokság. Április 28. SZEAC—Pécsi Tanárképző Főiskola 8:4.

(SZEAC: Gaál — Bokor, Csirik, Láz, Zentai, Berec, Somodi).

Az első mérkőzést a pécsiak nyerték 12:6 arányban. Nagy volt tehát a tét a hátrány ledolgozására. Az első félidőben azonban úgy látszott, sikerül a szegedieknek a továbbjutás. A II. félidőre kifáradtak a szegediek, egy hetest is kihagytak, pedig az eldönthetne volna a továbbjutás sorsát. Győzelmük így is szép. Nem Szegeden dől el egy lehetséges jobb helyezés lehetősége.

Május 16—17-én rendezik

meg Debrecenben az Országos Főiskolai Bajnokság atlétikai részét.

Hat mérkőzésből 3-at megnyert, 3-at pedig elvesztett a SZEAC kosárlabda-csapat. A VTSK ellen ugyan vereséget szenvedtek, de mindkét csapat végig sportzerű küzdelemben 100-nál több pontot dobott.

(Eredmény: 110:102). Mériényi dr. 24, Húvós 22, Brandstatter 21.

A Szeged—Pécs egyetemei közötti atlétikai versenyen közepesen szerepeltek versenyzőink. Csak Gulyás, Várkonyi és Rónai ért el számottevő eredményt.

Hármasugrás: I. Gulyás 13,70 m.

Magasugrás (női): 1. Várkonyi Ágnes 155 cm.

A május 2-i Szeged—Pécs városok közötti atlétikai versenyen Rónai, a SZEAC versenyzője súlylökésben (II. éves Tanárképző Főiskolai hallgató) 14,01 m-es nagyserű eredményt ért el. Ha ez a formáját állandósítani tudja, meglepetést okozhat a főiskolás bajnokságon. Gratulálunk Rónai!

— sis —

Megjegyzések

az egyetemi sportnapokról

Legutóbbi számunkban írtunk a Szegedi Egyetemi Sportnapokról. Nem célunk most értékelni a verseny megrendezését, szervezését, reklámozását, csupán néhány megjegyzést teszünk a sportnapok ügyében.

A SZERVEZÉSROL

A kézilabdamérkőzésen 4 emberrel kezdett a JATE csapata. (A 15:12-es orvosgyőzelem értéke így erősen vitatható.) Az sem valószínű, hogy a labdarúgócsapat válogatói a JATE legjobb 11-et küldték pályára. Természetesen itt nem az NB-s játékosokról van szó. Kevés versenyző indult. Nem is beszélve a nőrésztvevők számáról. Baj volt tehát a szervezéssel. Igaz, a szombati eső, a vasárnapi váratlan hideg megzavarta a szervezők munkáját. De az az érzésünk, hogy két ember különben sem tudott volna jelentékenyszámú versenyzőt szerepeltetni. Az egyetemi sportkör pedig nem tekintette szivügyének a sportnapok megrendezését... Természetesen az a tény, hogy a rossz időjárás ellenére a kitűzött programot sikerült lebonyolítani, s megtették a kezdő lépéseket egy hasznos kezdeményezés ügyében, már maga olyan eredmény, amely mellett minden apróbb hiba elszökken. Ebben pedig jelentős szerepe van Ambrus Györgynek és Ember Józsefnek, a két egyetem sportfelelősének.

A SZÍNVONALROL

Magasszintű sportról persze nem beszélhetünk. A kézilabdások zuhogó esőben játszottak, s ez rányomta a bélyegét az egész mérkőzésre. A labdarúgókat a viharos szél zavarta. Annál figyelemreméltóbb Várkonyi Ágnes (I. éves orvostanhallgató) 155 cm-es magasugró eredménye. Ez a főiskolás bajnokság szempontjából is biztató. Több jó II. osztályú eredmény született. Gergely 11,4-et futott 100-on, igaz hátszéllel.

A NÉZŐKÖZÖNSÉGRŐL

Azok a jogászok, akik eső, szél ellenére is végignézték a mérkőzéseket, nem valószínű, hogy magasszintű játékot vártak. De kijöttek, s bíztatták kollégáikat, biztították csapatukat. Nem a színvonal kedvéért mondták le más szórakozási lehetőségről, a kollégialitás volt az ami erre készítette őket. Helyes lenne, ha más karok hallgatói is követnék példájukat. Mert orvost, bölcsész nem sokat láttunk.

EREDMÉNYEK

Atlétikai eredmények: Férfiak: 100 m: Gergely (Ta-

nárképző Főiskola) 11,4, magasugrás: Rozsnyai (JATE) 176 cm, távolugrás: Gulyás (JATE) 620 cm, súlylökés: Rónai (Tanárképző Főiskola) 13,05 m, gerely: Laki (JATE) 54,13 m, hármásugrás: Gulyás (JATE) 13,85 m.

Nők: magasugrás: Várkonyi (OTE) 155 cm, diszkoszvetés: Tordai (JATE) 30,52 m, súlylökés: Gulyás (Tanárképző Főiskola) 11,10 m. Férfi kézilabda eredmény: OTE—JATE 15:12. Labdarúgó eredmény: OTE—JATE 3:3

A nagy előkészület...

Újabb nagy összecsapárra sorolódott a gyógy-szertaniak. A Gyógyszertan is igyekszik behozni a lemaradást. Eppen ezért Thuránszky docens csapatkapitány vezetésével, Mónusné edző irányítása alatt vasárnaponként a dorozsmai „Sóstó gyógyfürdőn” alapoz illetve 2x5 perces edzőmérkőzéseket viv.

Reméljük a mérkőzésre mindkét csapat elérni csúcspontját és az első klinikus-elméleti intézeti labdarúgó csata igazi sport-csemegét biztosít majd a szurkolóknak.

Dr. Kékes

Kiadja az ELTE KISZ V. B. megbízásából az egyetemi alkotókört

NAPOK — ezzel a címmel jelenik meg a budapesti bölcsészkar egyetemi szerzőinek lapja. Idén februárban jelent meg az első szám, s áprilisban pedig a „márciusi”. Talán ez is jelzi, hogy a fiatal szerzők nehézségekkel küzdenek, de mindenestre ez a két megjelent példány is biztató.

Farkas János Beköszöntőjében röviden utal a folyóirat előzményeire, s azt mondja, hogy „ebben folyóiratban minden eddigi „mozgalmat”, törekvést és kezdeményezést egyesíteni” akarnak. Nem törekednek „nagy” irodalmi folyóiratok utánzására vagy nemzedéki program kialakítására, csupán fórumot szeretnének a kör tagjainak. Céljukat így fogalmazza meg: „...korunk és társadalmunk kérdéseivel szembenézni és feladatait vállalni”.

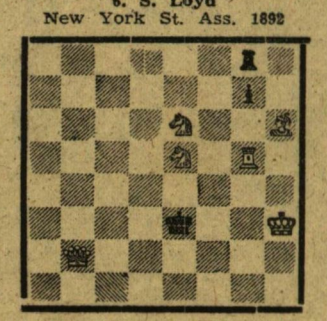
A szerkesztők már némi tapasztalattal is rendelkezhetnek a budapesti Egyetemi Lapokban önállóan szerkesztett oldallal jelentkezők, majd tavaly a Róbert Károly körüli kollégiumi Irodalmi Vitaestjein szereplők a MOZDULÓK című lapban adták ki műveiket. Ez a tapasztalat meglátszik a NAPOK szerkesztésén, hiszen míg a MOZDULÓK-ban jóformán csak verseket közltek, (s egy novellát), addig itt már rovatokkal is találkozunk. A folyóirat tulajdonképpen két részből áll: első felében verseket, elbeszéléseket olvashatunk, a második felében, a Gondolatok-ban pedig tanulmányokat.

A két megjelent számban

olvasottak alapján természetesen még nem kiálthatunk fel, hogy „Hurrá! Megtaláltuk a jövő nagy alkotóit!”, de egy-két írást már nem inderhetünk el azzal, hogy „szép ígérlet”. És pedig azért nem, mert helyenként a szó legszorosabb értelmében vett új hanggal találkozhatunk. Például Oláh János „A klub” című novellájában és Balogh Elemér kitűnő tanulmányában a szabad versről. Mindkét írás tulajdonképpen azonos jelenség felé irányul: az előbbi mondanivalójával, az utóbbi módszerével. „A klub”-ban nagyképp, jótáplált emberek látunk, akik önfelédten vitatkoznak egy „fontos” kérdéssel, ami lehet, hogy valójában fontos, de semmi értelme, hogy ezek itt vitakozzanak, mert nem használhatnak senkinek és semminek, csak a maguk jó közérzetét teremtik meg. Ez az önfelédten vitakozás ma már szinte társadalmi betegség, hiszen százalékokban ki lehet mutatni, hogy folyóiratunkban több az irodalmi mellétker-mek, mint ami „valóban irodalom”. Gyakran találkoznak közhalálokkal, mellésbeszélésekkel. (Nincs nagy szükség például arra, hogy a tanulmányról hosszasan okolja, miért gondolkodik így vagy úgy.) S itt kapcsolódik a gondolathoz Balogh Elemér tanulmánya, amelynek éppen az az erénye, hogy tömör, egyértelmű, mentes minden felesleges szótól, ellenben nagyon értelmes gondolatok vannak benne.

A TAPOK nagy részét azonban nem a novellák és tanulmányok töltik ki, hanem a versek. Tetszett például Bella István versszövelete, „A gyerekkor tájai”, amely szép nosztalgiaival emlékezik a vidékre, ahonnan elkerült. Megkapóak Mezey Katalin őszinte versei és Szalai Pál műveiben a nagyváros perifériák embeinek hangja. Asperján György „Váci úton”-ja egy felnőtté érte fiatalember vívódásait mutatja, amely a rosszlelkű gyermekkor után az emberek szeretetére vágyik. Szabó Zoltán három verse közül kettő egy boldog szerelmét idéz, Balogh Elemérnél pedig egy letisztult, határozott hangú költeményt olvashatunk. Találkoztunk még Sumonyi Papp Zoltán három versével, s Varga Lajos két négyoroszával.

A folyóirat mindkét számában két-két elbeszélés jelent meg. Oláh János novellájáról már beszéltünk, Módos Péter egy uszoda hétköznapjának apró mozzanatait adta, Kamarás István pedig az elhunyt apa portróját rajzolta meg, amely már a Szegedi Egyetemen is megjelent. Szilágyi János népi tárgyú írása kissé erőtlén. Ennyit az induló folyóirat első két számáról. Friss, új hangok ez feltétlenül biztató. Várjuk a folytatást!

Matt 2 lépésben. Beküldési határidő: május 30.

Ajtóny Árpád

CAPSAICIN Ruhatár

Az Orvosegyetem előadó terméihez — majdnem mindenütt — ruhatar is tartozik. Ezen ruhatarak a tanterem alatt, lényegében azoktól függetlenül vannak elhelyezve, oly módon, hogy közvetlenül a lépcsőházba nyúljanak. Ez jó is lenne így, de a hallgatóság — miután elhelyezte ruháit és sokszor ingóságainak egy részét az erre szolgáló helyiségben bemegy előadásra. Itt kezdődik a baj! Nem kell félreérteni! Nem az a baj, hogy bemennek a hallgatók a tanterembe, hanem az, hogy elhelyezett holmijuk a ruhatarban felügyelet nélkül maradnak. Ezért az óvatosságból a tanteremben ablakkilincseken, padokon gyűrök és koszoslókká kabátjaikat. Aki könnyen akar értéktárgyhoz jutni, vagy ruhatarát olcsón akarja kiegészíteni; elsétál egy ilyen helyre és felpakol. Ez évente meg is történik néhányszor. Mi erre a hivatalos reakció? Kap a hallgató néhány száz forint rendkívüli segínyt és »el van intézve« a dolog.

Miért nem intézkednek az illetékesek? Titok! Illetve: — ez csak feltevés — talán azért nem, mert még nem fordult elő, hogy ezen állapotról felülő személyly vagy személyekkel egyszer is megfittették volna az ellopott holmi árát. Talán ilyen szankcióval el lehetne érni, hogy legyen valaki, aki vigyáz a ruhákra. Azután nem kellene egy hallgatónak sem izgulnia: ellopják a ruhám?

—KASZA—

SZEGEDI EGYETEM
A József Attila Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Főszerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácskörtársaság útja 10. Tel.: 51-98, 29-30. Kiadásért felel: Kovács László a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadói címet: Szeged, Tanácskörtársaság útja 10. Tel.: 35-00, 31-00. A lapot az intézmények pártbiztosítási terjesztik. Ára 50 fillér. Előfizetés negyedévesre 3 Ft.
Szegedi Nyomda Vállalat, Szeged

S * A * K * K

Rovatvezető: dr. BLAHÓ GYÖRGY

A szépség igézete

Új, egy-két parit frissbébeli (újszerű) kiadásban jelent meg a sakkirodalom szinte a közepkor szerkesztés alátartozó buzószágával szolgáló hazánkbanak, Földéak Árpádnak 100 szépségdíjas játsszmát egybefűző — szaz csillagos drágaköve egyégyes remekké tövűző — műve. (W. A. Földéak: Hundert Preisgekrönte Schachpartien. 2., átálgoztó kiadás. Walter de Gruyter & Co., Berlin, 1964. 136+VIII lap. Kurt Richter előszavával.) Az ismert nyugat-berlini kiadó hagyományos műgondjával kiállított kötetet lapozgatva kétszeres öröm töltet el bennünket: egyrészt a magyar szerző sikerének szől örvendezésünk, másrészt annak a ténynek, hogy immar új kiadásra volt szükség ebből a gyűjteményből. Felemelő és megnyugtató tudat, hogy a különböző nemzet és nemzetközli minősítő mérők dlatának, a számszerű eredmények bűvöletének, a megnyitásméleti monográfák és lapok, líheges siető versenyhíradók és 40 000-es játsszmagyjűtemények — tehát a közvetlenül gyakorlati célra hasznosítható kiadványok — áradatának korábban ennyien érdekeltöknek játsszunk művészi vonatkozásait, a sakkbeli szépségeit iránt. A sakk örökégy és mégis folyton változó rejtélyes háromságát (játék, tudomány, művészet) szászadunk az elmesport fogalmába olvaszva próbáljuk feloldani. Hogy men-

nyire elégtelennek érezzük ezt — s a sakk lényege egyelőre epp oly titokzatos számunkra, mint a sphynx (a „részben ismert, részben asszony, részben állat”) Shaw Cezárjának — annak fényes bizonyítéka, hogy csaknem minden jelentősebb verseny rendezőse szükségességnek tartja a résztvevők sportbeli teljesítményének, tehát a fél és egész pontok összegzéséből adódó helyezés díjazását, vagyis a művészi teljesítmény jutalmazását is. Mert az alkotói laz — különösen hosszabb tornákön — bizony az eredményesség rovására mehet; a szépség idércényét kergető gyakrabban kerül ingoványra, mint a jart út biztonságát kedvelő nyárspolgár.

A játssza mindig két ember ellentétes szándékú, de mégis egy akaratú alkotása: ezért egy igazán szép játsszma dicsősege a legyőzőtnek is. Honnan e játsszmák varázsa? A sakk világa nem ismeri az önmagáért való szépség fogalmát, ennek itt egyszerűen nincs értelme: bármily csillagos is egy kombináció, ha vesztesre visz — nem szép. A 64 mező birodalmában föl sem merülhet Stolzingi Walter (ismét egy Walter, kísért me e név!) versenyalát követő dilemna: az új létjogosultságát nem merev szabályok vagy közmegegyezés döntik el, hanem az eredmény, mégpedig élet-halál harcban kivívott eredmény. (A sakkoszá Walter von Stolzingiát egyeb-

ként Aaron Niemzowitschnak hívták.) A szépség sosem kívülről bevitt idegen elem, fölösleges luxus a sakkban, hanem lényegéhez tartozó vonás, mert adott pillanatban — és sokszor csupán abban az egy pillanatban — csak egy kombináció vihet céhoz, vagyis itt a szépség már a célzertűség eszköze, az egyetlen igaz út; ezért van, hogy itt a földön talán a sakkban ölt lemaradékalanabul tészt „a szép: igaz, az igaz: szép” elve, ezért érezzük halhatatlannak mindazt a játsszmat, melyben ez tökéletesen megvalósul!

KIRÁLYCELEB. Bodnár Ferenc dr. — Marosi György, Szeged 1964. A megyei bajnokság sorsát egyetemenk tanársegédje és hallgatója között eldöntő szépségdíjas játsszma. Noha a Dél-Magyarországról már közöltem (és még számos bel- és külföldi rovat közölni fogja), megfitteltetésnek érezzük, hogy helyet adhatunk e remekműnek ezeken a hasábkön — a győztes elemzésével. 1. e4 e5 2. f4 ef 3. Hf3 Fef 4. Fcf Hf6 5. Hc3 Hc4: 6. He5 Hd6? Az „elmelet” változatok 6. — Ff4—kal kezdődnek, amire azonban világsz 7. g3 fg 8. 0—0! után erős támadáshoz jut 7. Fb3 Ff6? 8. 0—0 Fef: 9. d4! 9. Bel 0—0! után sötétnek jó kiálással lennének az állás kiegyenlítésére, világsz azonban tisztázatlan árán megátolja a sötét vezér-szárny fejlődését Ff6 10. Ff4: 0—0 11. Fd6: ed 12. Hd5 Ff5 13. Vg4 Hc6 14. Bf5 H6 15. Hc2